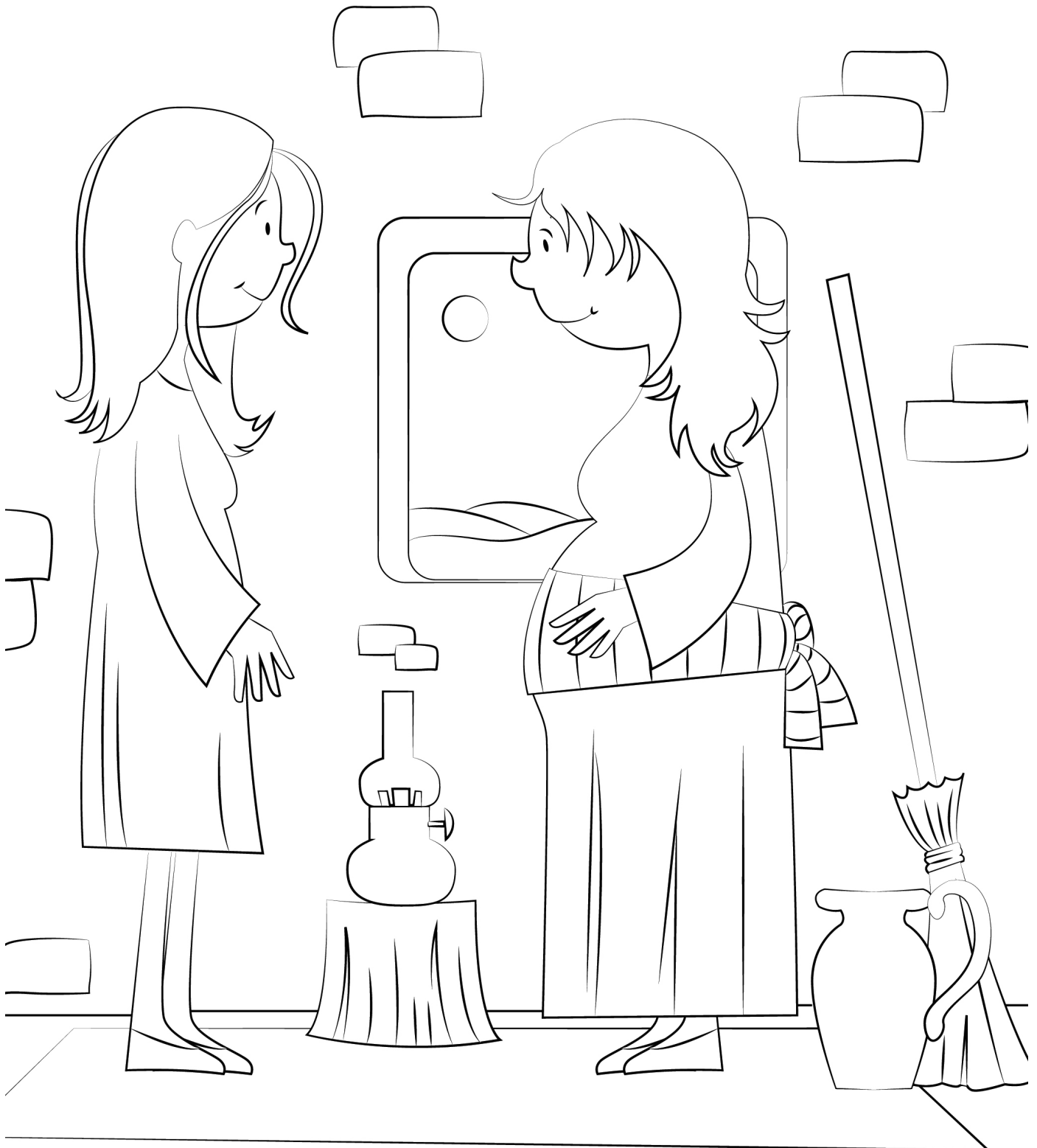


14 december 2025

Maria bezoekt Elisabet

Lucas 1:40-56



Thema: Praten over het wonder

Projectthema: Elisabet steunt Maria in geloof

Doel

De kinderen ontdekken dat gelovigen er zijn om Gods wonder in hun leven met elkaar te delen.

Toelichting

Maria vertrekt naar Galilea om haar nicht Elisabet te bezoeken. Beiden zullen zij een zoon krijgen. Dan blijkt Elisabet het wonder van Maria als moeder van de Verlosser te kennen. Hoewel ze ouder is, groet ze Maria heel nederig, want Maria is de moeder van haar Heer. Maria's vertrouwen wordt daardoor versterkt. Wat is het fijn dat Maria en Elisabet drie maanden samen kunnen zijn. Ze delen het wonder dat in hun levens gaat gebeuren, maar helpen elkaar ook in hun vragen en zorgen. Een kerk in het klein, waar gelovigen elkaar helpen om dichtbij God te zijn.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Praten over het geheim

Richtlijnen: Een geheim is iets dat je niet verder mag vertellen. Je hebt op school een cadeautje gemaakt voor de verjaardag van je vader. Dat heb je verstopt op je kamer. Papa mag het niet weten; het is een verrassing. Maar met je moeder kun je erover praten: wat je hebt gemaakt, hoe mooi het is. Dat is fijn.

Elisabet en Maria hebben een geheim. De engel Gabriël heeft verteld dat ze allebei moeder worden. Maar bijna niemand weet dat. Daarom gaat Maria bij Elisabet logeren, heel lang. Dan kunnen ze samen praten. Ze bedanken samen God. Voor hun kindjes Johannes en Jezus, maar vooral dat God de wereld weer gelukkig gaat maken. Samen kunnen ze zingen over de komende Redder.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Jij begrijpt me

Richtlijnen: Hans zit op judo. Jelmer ook, in dezelfde groep. De andere jongens uit de klas zitten op voetbal. Die begrijpen niets van alle grepen en worpen. Nee, als Hans over judo wil praten, dan gaat hij spelen met zijn vriend Jelmer. Die begrijpt hem precies.

Elisabet en Maria hebben allebei een wonderlijke boodschap gekregen. Elisabet mag moeder worden van een zoon, die de zoon van Maria, Gods Zoon, zal aankondigen. Maar met hun omgeving kunnen ze er niet over praten. Die mensen begrijpen hen niet. Daarom gaat Maria naar Elisabet toe, een paar maanden lang. Ze begrijpen elkaar en kunnen samen urenlang praten over hun zonen, over God, over de Verlosser die gaat komen. Ze kunnen ook samen zingen en bidden. En zo wordt hun geloof sterker: het is echt waar wat God hun heeft beloofd!

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Kerk-zijn is samen geloven

Richtlijnen: Alleen geloven is niet makkelijk. Je hebt wel de Bijbel, maar als je er niet over kunt praten hoe mooi Gods woorden zijn en hoe je leeft met Gods beloften en opdrachten, dan wordt het ingewikkeld. We hebben elkaar als christenen nodig. Daarom is er een kerk; dan kun je samen ontdekken hoeveel God van ons houdt, maar ook hoe Hij dat laat zien. Dat leren we van de ontmoeting van Maria met Elisabet. Ze praten over de zonen die ze verwachten. Ze praten over Gods redding die door Johannes en Jezus komt in de wereld. Ze danken voor de Verlosser, Gods Zoon, de Messias. Zo wordt hun geloof sterker.

Kerk-zijn is ook vandaag: geloof met elkaar delen. Je deelt de mooie en minder mooie dingen met elkaar, zodat je samen dichterbij God komt.

Extra bijbelgedeelte: Psalm 133

(Het is goed als gelovigen bij elkaar te zijn; daardoor wil de HEER zijn zegen geven)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Na de aankondiging van de wonderlijke verwekking in haar van 'de Zoon van de Allerhoogste' (vers 32) zoekt Maria haar tante Elisabet op, die eveneens een bijzonder kind (Johannes de Doper) in haar moederschoot draagt. Daarmee komen beide voorgaande hoofdgedeelten (1:5-25 aankondiging van Johannes' geboorte; 1:26-38 aankondiging van Jezus' geboorte) vanaf vers 39 op een heel mooie manier samen. Pastoraal belangrijk en bemoedigend vind ik de gedachte dat Maria hier bewust de ontmoeting zoekt met een geloofs- en lotgenoot. Want hoezeer Maria de boodschap van Gabriël gelovig en dienstbaar aanvaardde (vers 38), het moet veel vragen en misschien verwarring bij haar hebben opgeroepen (vandaar ook de grote haast?). Waardevol is het juist dan de 'gemeenschap van gelovigen' op te zoeken (ook al is het een gemeenschap van twee of drie mensen), waar kan worden gedeeld, verwerkt en gebeden. En Elisabet en Zacharias leefden in dezelfde adventsverwachting na een aankondiging door dezelfde engel. Zij verwachtten eveneens een wonderlijke geboorte, namelijk uit een onvruchtbare vrouw op hoge leeftijd (vers 7). Waar Maria elders veel onbegrip moet hebben geoogst, heeft Elisabet aan een half woord genoeg om haar nichtje en haar ingewikkelde situatie te begrijpen. Mooi vind ik ook dat de engel in vers 36 Maria hiertoe een aanwijzing gaf. Zo brengt God zelf mensen met elkaar in contact om elkaars pastor te zijn.

De ontmoeting tussen beide aanstaande moeders begint met een wonderlijke gebeurtenis (vers 41 e.v.). Wanneer Elisabet (die – al wat langer in verwachting - in een stoel zat of op een bed lag?) de binnenkomende Maria hoort groeten, voelt zij een opspringende beweging van het kind in haar schoot. Tegen de achtergrond van vers 15b (de Heilige Geest vervult dit kind al in de schoot van zijn moeder) reikt dit verder dan een voorval zoals menig aanstaande moeder herkent bij verrassende of spannende omstandigheden. In het licht van de woorden die Elisabet vervolgens – ook vervuld van de Heilige Geest – spreekt, mogen we deze gebeurtenis vooral opvatten als een begroeting en eerbetoon aan zowel Maria als aan het in haar groeiende kind. Elisabet verklaart zowel Maria als de vrucht van haar schoot gezegend (vers 42; ook te vertalen als 'de/het meest gezegende'). En ze verwoordt de verhouding tussen haar nichtje en haarzelf door in een nederige vraag Maria aan te duiden als 'de moeder van mijn Heer' (vers 43: Wie ben ik...). Impliciet is daarmee ook de orde aangeduid tussen de twee kinderen die geboren zullen worden. Het kind van Elisabet zal de wegbereider zijn van het kind van Maria, dat de 'Heer' is (de hoge benaming die Jezus op één lijn met God zelf zet; vgl. vers 17). Ondanks dit belangrijke aspect in de tekst moeten we hier niet te snel wegkijken van moeder Maria. Let er op hoe nadrukkelijk zij in vers 45 'zalig' (NBV: 'gelukkig') wordt verklaard, omdat zij geloof hechtte aan Gods woorden geloofde en de vervulling daarvan (vgl. vers 38).

Het grote geloof van Maria blijkt ook in het lied dat ze vervolgens (vanaf vers 46) declameert. We kennen het als de Lofzang van Maria, ook wel het 'Magnificat' genoemd, naar de eerste woorden van de Latijnse vertaling: 'Groot maakt (mijn) ziel de Heer'. Het lied bevat veel psalmteksten en profetische verzen uit het Oude Testament (zie bijv. de tekstverwijzingen onder aan de bladzijde in de NBV). In het bijzonder lijkt het op het lied dat Hanna, de moeder van Samuël, zong, Dat gebeurde nadat zij ondanks haar onvruchtbaarheid toch nog een kind had gekregen, dat ze vervolgens voor de dienst aan God afstond (1 Samuël 2:1-10). Net als Hanna voelt ook Maria zich een 'minste dienaar' en identificeert ze zich met mensen die gering zijn of honger hebben. En ze looft God die oog voor haar had: 'ja, grote dingen heeft de Machtige voor mij gedaan' (vers 49). Belangrijk in de latere kerkelijke praktijk van Mariaverering werd vers 48b (vgl. vers 45): 'Alle geslachten zullen mij voortaan gelukkig prijzen.' Ook als de middeleeuwse kerk deze verzen veel te zwaar aanzette, en we de Reformatie daarin als een terechte correctie beschouwen, mag gezegd zijn dat de plek van Maria in de meeste protestantse kerken wel erg beperkt is. Er mag over haar bijzondere uitverkiezing gesproken worden. Daarbij mogen woorden van zegen en geluk klinken. En Maria mag ons inspireren als geloofsvoorbeeld van vertrouwen en gehoorzaamheid aan God in zijn (voor ons soms ondoordringelijke) weg.

Niet alleen voor zichzelf is Maria blij en dankbaar in dit lied. God heeft zich het lot van Israël aangetrokken. Hij vervult door dit alles zijn beloften aan eerdere geslachten (vers 54-55). Centraal staat wel het Bijbelse kernwoord 'barmhartigheid' (vgl. vers 50). Net als Gods 'heiligheid' (vers 49; = Gods 'geheel en unieke anders-zijn') behoort het tot de kern van wie God is. Daarmee vormt het ook de motivatie van wat Hij doet. God herinnerde zich 'zijn barmhartigheid jegens Abraham en zijn nageslacht, tot in eeuwigheid', zo eindigt het lied. En dat brengt Hem tot deze nieuwe, totaal unieke actie, die tegelijk helemaal verbonden is met het oude, dat tot zijn doel wordt gebracht. De beloften aan Abraham en zijn nageslacht doen denken aan Israëls 'mission statement' in Genesis 12:1-3. Laat het daar nu ook over de volken gaan die voluit in deze zegen zijn begrepen. Hoop dus voor de hele wereld, Hoop ook voor ons!

Vers voor vers

- Vs. 39 Het bergland, een stad in Juda: Sommige uitleggers denken aan Hebron. Maar dat is gissen, de uitdrukking is te algemeen. Evenzogoed: het is een flinke reis voor een zwangere vrouw (met misschien ook de nodige zwangerschapsklachten) van Nazaret in het noordelijk gelegen Galilea naar de zuidelijker regio Judea.
- Vs. 41 Sprong het kind op: het Griekse woord voor 'opspringen' komt ook voor in de oude Griekse vertaling van Maleachi 3:20. Deze profetie kondigt een vreugdevolle dag van de Heer aan voor mensen die God vrezen. Zij zullen dan

van blijdschap springen (huppelen) als kalveren in de weide. Als we deze tekst hier meehoren, mogen we het opspringen van Elisabeths kind in haar schoot (ook) opvatten als een vreugdeteken vanwege het aanstaande grote verlossingswerk van God. Het een hoeft het ander niet uit te sluiten.

- Vs. 45 Gelukkig is zij die geloofd heeft...: 'Geloven' omvat hier vooral het aspect van vertrouwen. Ondanks de menselijkerwijs onbegrijpelijke boodschap van de engel, vertrouwt Maria God en zijn woorden: Hij zal ze waarmaken en zijn plan volbrengen.
- Vs. 46v Mijn ziel..., mijn hart...: Samen geven deze woorden het innerlijke wezen aan van een mens. Ze omvatten denken, voelen en willen. Zo looft en juicht Maria met heel haar wezen.
- Vs. 47: ...om God, mijn Redder: Maria noemt God haar Redder/Heiland/Zaligmaker. Het Griekse woord (sooter) wordt in het Nieuwe Testament vaak voor Jezus gebruikt. God neemt als Redder immers gestalte aan in Jezus, en Jezus volvoert het reddingswerk van God.
- Vs. 49 . grote dingen heeft de Machtige voor mij gedaan: In 'de Machtige' klinkt de oude Godsnaam '(El) Sjaddai' door (Gen. 17:1; 28:3 e.a.; NBV: 'de Ontzagwekkende'). De term 'grote dingen' herinnert onder meer aan Deut. 10:21 (daar met betrekking tot de uittocht van Israël uit Egypte). Denk ook aan Hand. 2:11, waar velen Gods 'grote daden' (het optreden van Jezus; zijn kruis en opstanding) in hun eigen taal horen verkondigen. Steeds gaat het hierbij om bevrijdende daden van God tot heil van mensen, zijn volk/gemeente, en zijn geschonden schepping.
- Vs. 51: ...en de kracht van zijn arm; een mensvormig beeld dat in het Oude Testament menigmaal voorkomt om Gods bevrijdende vermogen aan te duiden, bijv. Deut. 4:34; Psalm 89:14.
- Vs. 56 Maria bleef ongeveer drie maanden bij haar...: Ons is dus maar een fractie van het verblijf van Maria bij haar tante Elisabeth overgeleverd. Wat zullen ze nog veel meer dingen hebben besproken... Of zoals het lied zingt: 'Samen bidden, samen zoeken, naar het plan van onze Heer' (Hemelhoog 399).

Vraag

Welk plek heeft Maria in uw geloofsleven?

Auteur: WMB

Liederen

Psalm 146: 1, 3, 4 en 5

Lied 157a

Lied 468

(=Gezang 140 LvdK)

Gezang 9

Goed nieuws

Op Toonhoogte 132

Als je veel van iemand houdt

Hemelhoog 125

Wij zijn de herder

Hemelhoog 158

Zeg eens herder, waar kom jij vandaan?

Hemelhoog 161

Auteur: PZ



Praten over het geheim

Inleiding

Mam, mam kijk eens.' Hijgend rent Noortje de kamer in. 'Ik heb iets op school gemaakt voor papa's verjaardag.' 'Dag meisje van me, vertel het maar, ik ben benieuwd', zegt mama. 'Papa is nog niet huis, hè?', fluistert Noortje plotseling. 'Want hij mag het nog niet weten, natuurlijk. Het is een verrassing!' 'Nee hoor ', antwoordt mama, 'maar vertel, je maakt me nieuwsgierig'. 'Ik heb een penendoosje gemaakt van hout. Van lollystokjes die ik heb geverfd. Kijk maar.' Ze zet het doosje op tafel. 'Oh Noortje, wat heb je dat mooi gemaakt', roept mama. 'Niks aan papa vertellen, hoor. Ik ga het boven verstoppen, op mijn kamer '.

Als Noortje weer naar beneden komt staat papa plotseling in de kamer. 'Hallo', zegt hij, 'daar ben ik weer. Vertel eens, Noortje, waarom kijk jij zo blij?' Noortje weet niet wat ze moet zeggen. Ze kijkt naar mama. Die geeft haar een knipoog en zegt: 'Dat is nog even een geheimpje, hè Noortje!'

Hebben jullie ook wel eens zo'n geheimpje? Wat is het dan fijn, hè, als je er toch met iemand over kunt praten.

Praten over het geheim

Maria kan het bijna niet geloven. Toch weet ze dat het echt waar is. Ze gaat een baby krijgen. Een kindje dat Jezus zal gaan heten. Een kindje dat de Redder van de wereld gaat worden. Hij zal de mensen op aarde gelukkig maken. De engel Gabriël heeft haar die boodschap van God verteld. Ze is zo blij, zo dankbaar. Niemand weet het nog. Ze wil er wel graag over praten. Dat kan nu nog niet, maar ze heeft een plan. Ze gaat naar haar nicht Elisabeth. Zij krijgt immers ook een baby. Dat heeft de engel gezegd. Dat is heel bijzonder omdat Elisabeth al heel oud is. God zorgt ervoor dat dit kan gebeuren.

Maria pakt wat kleren in en iets om te eten voor onderweg. Wat zal Elisabeth zeggen als ze hoort wat ze te vertellen heeft? Zal ze blij zijn? Maria loopt flink door, het is een lange reis. Eindelijk ziet ze in de verte het huis waar Zacharias en Elisabeth wonen. Als ze er is, klopt ze aan. Ze mag meteen binnenkomen.

Als Elisabeth haar ziet roept ze: 'Oh Maria, wat een geweldig wonder heeft God gegeven. Dat je moeder wordt van de Redder van deze wereld. Het kindje in mijn buik is er ook heel blij van. Toen je binnenkwam voelde ik zijn armpjes en beentjes spartelen.'

Maria en Elisabeth geven elkaar een knuffel. Daarna praten ze met elkaar over heel veel dingen. Over de kindjes in hun buik. Hoe gelukkig ze er mee zijn. Hoe je ze moet verzorgen. Maar vooral over wie ze zullen worden als ze groot zijn. Het kind van Elisabeth zal aan iedereen vertellen wie Jezus is. De Zoon van God. En Jezus zal zorgen dat alles wat de mensen verkeerd hebben gedaan, vergeven wordt.

Samen bedanken ze God voor hun kinderen. Jezus en Johannes. Ze bedanken Hem ook omdat Hij de mensen weer gelukkig wil maken.

Drie maanden lang blijft Maria bij Elisabeth logeren. Ze hebben het heel fijn met z'n tweeën. Samen met hun mooie geheim.

In de kerk kun je het ook heel fijn met elkaar hebben. Wij hebben geen geheim. Wij mogen juist over alles van God en zijn Zoon Jezus praten. Dat is mooi. Zo kun je je samen met andere mensen dichtbij God voelen. Dat maakt ons blij vanbinnen. Dat is ook wat God wil, dat we gelukkige mensen zijn.

Auteur: TD



Jij begrijpt me

Inleiding

Hans en Jelmer zitten in dezelfde groep op school. Ze zitten allebei op judo, maar alle andere kinderen in de klas zitten op voetbal. Soms wil Hans wel eens met iemand over judo praten. Maar iedereen in zijn groep kijkt hem glazig aan als hij over grepen en worpen praat. Iedereen, behalve Jelmer. Samen kunnen ze urenlang over judo praten. Ze begrijpen elkaar precies.

Bijbelverhaal

Het verhaal vandaag gaat over Elisabet en Maria. Er is voor hen allebei een wonder gebeurd: Elisabet is zwanger van een zoon, ook al is ze heel oud. En die zoon zal de Verlosser aankondigen. Maria is ook zwanger. Haar kind zal de Zoon van God zijn. Het is zo bijzonder wat er met hen is gebeurd, dat niemand hen eigenlijk goed begrijpt. Maar elkaar begrijpen ze wel, dus zijn ze ook heel blij als ze bij elkaar op bezoek mogen komen. Luister maar.

Bijbelverhaal

Maria is nog altijd overdonderd door het nieuws dat de engel Gabriël aan haar gaf. 'Je zult moeder worden en je kind zal de Zoon van God zijn.' Dat is toch niet te geloven? Maar ze gelooft het wel, omdat het een belofte van God is.

Het is wel een erg grote verandering. Maria heeft nog geen tijd gehad om aan het idee te wennen en wil eigenlijk wat goed advies van iemand die ouder is dan zij. Daarom reist ze nu zo snel als ze kan naar Elisabet, een tante van haar. Elisabet is een oude vrouw en ze is getrouwd met de priester Zacharias. Als Maria het beleefd vraagt, denkt ze, wil ze vast wel wat tijd vrijmaken om me advies te geven. Dat hoopt ze tenminste; als vrouw van de priester is Elisabet vast druk.

Maria reist zo snel als ze kan en na een aantal dagen komt ze bij het dorp aan waar Zacharias en Elisabet wonen.

Tot haar verbazing staat Elisabet haar op de drempel van haar huis op te wachten. Als ze Maria ziet, roept ze luid 'Maria!' en rent op haar af om haar een knuffel te geven. Maria is blij, maar ook verbaasd over het enthousiasme: Elisabet heeft veel nichten en Maria is nooit zo heel belangrijk voor haar geweest. Ze kijkt eigenlijk nogal tegen haar tante op.

Elisabet heeft blijkbaar gehoord van het wonder dat er met Maria gebeurd is. 'Maria, ik vind het zo bijzonder dat je naar mij toe bent gekomen. Jij bent de moeder van de Heer, dat is zo groots dat het mij ver te boven gaat. Zacharias en ik krijgen ook een kind, maar Zacharias geloofde de engel niet gelijk, toen hij het beloofde. Ik hoop dat je geluk hebt, want jij geloofde gelijk dat wat de HEER beloofde, ook echt zou gebeuren.'

Maria lacht. Het is een opluchting om te kunnen praten met iemand anders die ook een wonder meemaakt. 'Het maakt me zo blij om te horen dat ook jij een kind gaat krijgen. Laten we samen een lied voor de HEER zingen!' Maria is zo blij dat ze ter plekke een lied verzint:

'Ik juich voor God!

Hij redt mij.

Ik was onbelangrijk, maar Hij zag mij.

Iedereen zal mij vanaf nu gelukkig noemen.

Ja, ongelooflijke dingen heeft God voor mij gedaan.

Heilig is zijn naam!'

Hierna blijft Maria wel drie maanden lang bij Elisabet logeren. Ze zijn allebei erg gelukkig dat ze deze wonderen van God met elkaar mogen delen.

Slot

Maria en Elisabet hebben een bijna ongelooflijke boodschap gehoord, maar kunnen bij elkaar terecht met hun vreugde en hun vragen. Ze delen samen alles en daardoor geloven ze steeds meer dat wat de HEER heeft beloofd, ook echt gaat gebeuren.

Het was voor Maria en Elisabet belangrijk om te kunnen praten met iemand die echt begreep wat er met hen gebeurde. Zo'n wonder krijgen weinig mensen, maar in God geloven is ook iets heel bijzonders, dat best vreemd kan zijn voor mensen die niet geloven.

- Met wie kun jij goed over het geloof praten?
- In de kerk zijn er allemaal gelovigen bij elkaar, die naar elkaar kunnen luisteren en elkaar kunnen helpen. Wat vind je daarvan?

Auteur: RvR



Kerk-zijn is samen geloven

Kan je in God geloven zonder andere mensen om je heen?

Als je in God gelooft, moet je dan persé naar de kerk?
Je kunt toch zelf bidden en uit een dagboekje lezen?
Ja hoor, dat kan best.

Maar als je nou vragen hebt? Aan wie stel je die dan?
Op internet kan je misschien de antwoorden wel vinden.
Dat is natuurlijk een idee...

Er zijn ook wel Christelijke vloggers aan wie je wat kunt vragen...

Of...is het misschien fijner om met mensen die je kent te praten over wat je bezighoudt?

Mensen van de kerk, de leiding van de kinderkerk?
Toch maar naar de kerk dan?

Bijbelverhaal

Nadat Maria alles een beetje op een rijtje heeft gezet, besluit ze om naar haar tante Elisabet te gaan.
Zij heeft haar moeder en vader alles verteld.
Hoewel zij verwonderd waren over wat Maria vertelde, geloofden zij het meteen. Zij leven altijd al in de hoop dat de Verlosser gauw zal komen.
Het volk Israël wordt al zo lang onderdrukt door de Romeinen.

Wel zijn ze heel erg onder de indruk van het feit, dat het hun dochter is, die de moeder mag worden van de Zoon van God! God heeft een goede beslissing genomen, vinden zij. Maria is een bijzonder meisje: lief, gehoorzaam en ze dient God trouw.

Maria wordt uitgezwaaid door haar vader en moeder.
Misschien hebben zij wel iemand geregeld om haar naar Elisabet te brengen. Het is wel 160 kilometer naar Juda, waar hun nicht woont.

Maria heeft haar tas ingepakt voor een langer verblijf.
Voor de baby heeft zij nog niets nodig, die zit veilig in haar buik. Daar gaat ze dan...op weg naar Elisabet, die ook een baby verwacht.

Tante Elisabet weet nog niet dat Maria komt. Zij is zes maanden zwanger en ligt even lekker uit te rusten. De baby is ook rustig op het moment.

Dan hoort ze iets buiten. Elisabet staat op en loopt naar de deur om te kijken wie daar is.

'Dag Elisabet, ik ben het, Maria! Hoe gaat het?
Ik kom een poosje bij je logeren, ik heb zoveel te vertellen!'

In Elisabets buik beweegt het kindje opeens, alsof hij beseft wie daar is.

Maria en Elisabet hebben een fijne tijd met elkaar.
Maria hoort hoe de engel Gabriël bij Zacharias, de man van Elisabet, in de tempel is geweest. Dat hij vertelde, dat hij en Elisabet een kindje zouden krijgen. Zacharias kon het niet geloven, omdat zij allebei al oud zijn. Daarom werd hij gestraft en nu kan hij niet meer praten.

'Het is een bijzonder kindje, want hij zal later aan iedereen vertellen over jouw kindje. Zodat de mensen voorbereid worden voor het werk dat jouw kind later gaat doen', vertelt zij aan Maria.

Maria vertelt op haar beurt wat haar is overkomen. Over de engel Gabriël die haar vertelde dat ze zwanger zou worden van de Heilige Geest. Dat is ook gebeurd, ze is nu zwanger. Maar hoe dat nu verder met Jozef moet? Ze is verloofd met hem, maar zal hij haar geloven als hij hoort hoe zij zwanger is geworden?
Elisabet zegt dat God ook daarvoor zal zorgen. En daar vertrouwt Maria op.

Maria wordt opeens zo blij, dat zij haar blijdschap wil uiten:

'Mijn ziel prijst en looft de HEER
Mijn hart juicht om God, mijn Redder
Dat Hij mij heeft uitgekozen voor deze taak,
Om zijn Zoon ter wereld te brengen!

God kijkt om naar zijn volk Israël,
de Redder zal komen,
om te vertellen van Gods Koninkrijk!
God is trouw, Hij zorgt voor ons.'

Maria en Elisabet hebben het goed samen.
Zij delen alles wat hen bezighoudt.
Ze danken samen ook God omdat Hij hen gebruiken wil...
Ze zijn niet alleen familie, maar ze zijn ook samen ingezet om Gods eeuwenoude belofte in vervulling te doen gaan.
Wat bijzonder is dat!

Maria blijft drie maanden bij Elisabet, dan gaat ze weer naar huis.

Met Jozef is het ook goed gekomen. Hij is heel blij om haar weer te zien na die maanden.
Jozef vertelt dat er in een droom een engel aan hem is verschenen.
Hij weet nu hoe Maria zwanger is geworden.
Hij blijft bij haar en zal later met haar trouwen, als de baby geboren is.

Wat is Maria daar blij mee!

Afsluiting

Zo zie je, hoe fijn het is om samen over van alles te praten.

Je hebt elkaar nodig om elkaar moed in te spreken, om je zorgen te delen.

En om het geloof in God te delen.

Heb je dan toch echt de kerk nodig?

Auteur: RvBvdB